

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/41998 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 8 maart 2007 in het geding
tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 augustus 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) de aan appellant verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken.

Bij besluit van 8 augustus 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 maart 2007, verzonden op 13 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

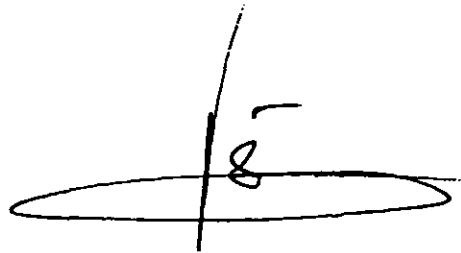
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 juni 2007

404

Verzonden: - 8 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/41998 BEPTDN A S2

uitspraak: 8 maart 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer: _____,
V-nummer: 200.608.1234
eiser,
gemachtigde: mr. C.F. Roza, advocaat te Zwolle,

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. C. Gullen, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Eiser is op 30 oktober 2003 op grond van een ambtshalve toets in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd zoals bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000), juncto artikel 3.6, onder b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (verder: Vb 2000). Deze verblijfsvergunning is verleend onder de beperking "verblijf op grond van de eenmalige regeling volgend uit het Hoofdlijnenakkoord", met ingang van 5 oktober 2003 geldig tot 5 oktober 2008.

Op 18 november 2003 heeft de korpschef van het regionaal politiekorps IJsselland een voorstel tot het intrekken van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingediend. Op 9 april 2004 is een voornemen tot intrekking van de verblijfsvergunning regulier kenbaar gemaakt. Eiser is in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze hierop schriftelijk naar voren te brengen. Eiser heeft van deze gelegenheid bij brief van 21 april 2004 gebruik gemaakt. Tevens heeft eiser van de mogelijkheid gebruik gemaakt om zijn zienswijze mondeling toe te lichten middels een gehoor dat op 29 juni 2004 heeft plaatsgevonden.

Bij beschikking van 11 augustus 2004, eveneens verzonden op deze datum, heeft verweerder de verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken. Op 7 september 2004 heeft eiser een bezwaarschrift ingediend tegen deze beschikking.

Bij beschikking van 8 augustus 2006, verzonden op 10 augustus 2006, heeft verweerder het bezwaarschrift ongegrond verklaard. Op 28 augustus 2006 heeft eiser beroep ingediend bij de rechtbank tegen deze beschikking. De gronden van het beroep zijn ingediend op 18 september 2006. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 25 januari 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Algemeen

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scr. 2007, 41), en gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scr. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de ambtshalve aan eiser verleende verblijfsvergunning regulier ingetrokken om reden dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijk aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

Uit dactyloscopisch onderzoek door Bureau Dublin is gebleken dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt ten aanzien van zijn identiteit en leeftijd. Gebleken is dat eiser voorafgaand aan zijn asielaanvraag in Nederland asiel heeft aangevraagd in Duitsland op 1 juni 1997 onder de naam _____, geboren op _____ in _____ (Irak). Op 31 januari 1998 is hij met onbekende bestemming vertrokken uit Duitsland en op 24 juni 1998 is zijn asielaanvraag in Duitsland afgewezen. Eiser heeft dit tijdens een gehoor bevestigd. Eiser is met betrekking tot het voornemen tot het intrekken van de verblijfsvergunning bij brief van 9 april 2004 in de gelegenheid gesteld om schriftelijk feiten en omstandigheden naar voren te brengen die naar zijn mening bij de beslissing in aanmerking moeten worden genomen dan wel aan te geven of hij mondeling wenst te worden gehoord. Eiser heeft een schriftelijke zienswijze op het voornemen ingediend. Tevens is hij in persoon tijdens een hoorzitting gehoord. Hetgeen door eiser is aangevoerd, is volgens verweerder van onvoldoende gewicht om intrekking van de verblijfsvergunning regulier achterwege te laten. De reden die eiser heeft aangevoerd voor zijn vertrek uit Duitsland – zijn asielaanvraag was afgewezen – doet niets af aan het feit dat hij zijn verblijf in Duitsland heeft verzwegen.

Voorts was eiser wel degelijk op de hoogte van het belang van de bekendheid van zijn eerdere aanvraag in Duitsland voor zijn aanvraag in Nederland. Dat eiser niet wist dat de mogelijkheid bestond dat zijn vingerafdrukken zouden worden vergeleken met vingerafdrukken die hij reeds eerder in Duitsland had afgegeven, doet hieraan, zo heeft verweerder overwogen, niet af. Voorts is zijn in Nederland overgelegde identiteitsdocument onderzocht en vals bevonden. Mede gezien het voorgaande valt niet in te zien waarom eisers verklaringen ten aanzien van zijn asielrelaas gevolgd zouden moeten worden. Temeer daar deze gebeurtenissen zich hebben afgespeeld in een periode dat eiser in Duitsland verbleef.

Gezien het bovenstaande heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiser informatie heeft achtergehouden en onjuiste gegevens heeft verstrekt. Indien op het moment dat eisers herhaalde aanvraag beoordeeld werd, bekend zou zijn geweest dat eiser in Duitsland een asielaanvraag had ingediend, was de aanvraag afgewezen. In dit geval had de Minister Duitsland verzocht in het kader van de Conventie van Dublin eisers aanvraag over te nemen. De aanvraag van 9 november 1997 was niet in behandeling genomen en had derhalve nimmer geleid tot verlening van een verblijfsvergunning regulier op grond van de eenmalige regeling. In het onderhavig geval is niet gebleken van bijzondere feiten of omstandigheden op grond waarvan bij afweging van alle belangen toch aanleiding bestaat van intrekking van de verblijfsvergunning regulier af te zien. Evenmin is gebleken dat strikte naleving van vorenvermelde beleidsregels gelet op de strekking ervan en de onderliggende wettelijke regeling in dit geval niet nodig is en bovendien een onevenredig nadeel zou opleveren voor één of meer belanghebbenden.

Daarbij is in aanmerking genomen, dat het kabinet had besloten een eenmalige regeling te maken, die toeziet op asielzoekers die zich al minimaal 5 jaar in hun eerste procedure bevinden. Eén van de voorwaarden in de eenmalige regeling is dat de verblijfsvergunning niet wordt verleend indien er sprake is van contra-indicaties. In eisers geval is er sprake van het verstrekken van onjuiste gegevens dan wel het achterhouden van gegevens en voorts bestaat er twijfel over de identiteit van eiser.

Er bestaat daarom geen aanleiding de intrekking van de verblijfsvergunning in afwijking van de in de Vreemdelingencirculaire 2000 (verder: Vc 2000) neergelegde beleidsregels achterwege te laten. Op grond van het bepaalde in artikel 7:3, onder b van de Algemene wet bestuursrecht (verder: Awb) is eiser niet gehoord.

Eiser stelt zich op het standpunt dat ook indien hij geen gegevens zou hebben achtergehouden en/of onjuiste gegevens zou hebben verstrekt zijn aanvraag niet zou zijn afgewezen. Eiser geeft toe in Duitsland asiel te hebben aangevraagd onder zijn echte naam

geboren op (Irak). Dit heeft hij in Nederland verzwegen en hij heeft een andere naam opgegeven. Op 24 juni 1998 was eiser in Duitsland uitgeprocedeerd.

Op 30 oktober 2003 kreeg eiser een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf op grond van de eenmalige regeling volgend uit het Hoofdlijnenakkoord".

Er was geen sprake van een aanvraag, maar van een ambtshalve besluit met het verzoek van verweerder alle lopende verblijfsrechtelijke procedures in te trekken. De vraag is wat er gebeurd zou zijn als eiser zelf had gezegd dat hij uit Duitsland kwam en daar een andere naam had gebruikt. Wellicht had hij niet naar Duitsland gemoeten. Verweerder heeft immers het recht verwerkt om thans nog terugname aan Duitsland te vragen. Eiser heeft ten slotte gesteld dat zijn verhaal klopt, zij het dat hij de data heeft aangepast aan zijn situatie en verhaalkeuze.

Verweerder heeft geen verweerschrift ingediend, maar heeft bij brief van 12 december 2006 schriftelijk gereageerd.

Wettelijk kader

Op grond van artikel 19 Vw 2000 in samenhang met artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

Op grond van artikel 18, tweede lid, Vw 2000 kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid. Dergelijke regels zijn neergelegd in artikel 3.84 Vb 2000. Zij zijn van overeenkomstige toepassing op de intrekking van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000.

Ingevolge artikel 3.84 Vb 2000 wordt een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd bedoeld in artikel 14 Vw 2000 niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder c, Vw 2000 afgewezen om reden dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden die tot afwijzing van de oorspronkelijk aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid, indien er sedert de verlening, verlenging of wijziging van de verblijfsvergunning een periode van twaalf jaren is verstreken.

Het in deze toepasselijke beleid is neergelegd in hoofdstuk B1/2.2.9 van de Vreemdelingencirculaire 2000. De rechtbank acht dit beleid niet onredelijk.

Omvang van het beroep

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid de ambtshalve aan eiser verleende verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf op grond van de eenmalige regeling volgend uit het Hoofdlijnenakkoord" heeft mogen intrekken om reden dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijk aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

De rechtbank constateert voorts dat blijkens het verhandelde ter zitting – gelet op de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 december 2006 (JV 2007, 54) – tussen partijen niet langer in geding is dat een ambtshalve verleende verblijfsvergunning kan worden ingetrokken op grond van artikel 19 Vw 2000 in samenhang met artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c Vw 2000 op de grond dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden. Deze intrekkinggrond ziet niet uitsluitend slechts op verblijfsvergunningen die op aanvraag zijn verleend.

Beoordeling van het beroep

De rechtbank stelt allereerst vast dat eiser op 9 november 1997 hier te lande een asielaanvraag heeft ingediend. Aan eiser is bij beschikking van 21 augustus 1998 een voorwaardelijke vergunning tot verblijf verleend, met ingang van 9 november 1997, geldig tot en met 8 november 1998. Bij beschikking van 30 oktober 2003 is aan eiser vanwege een ambtshalve toets op grond van de eenmalige regeling een verblijfsvergunning regulier verleend onder de beperking "verblijf op grond van de eenmalige regeling volgend uit het Hoofdlijnenakkoord"

met ingang van 5 oktober 2003 geldig tot 5 oktober 2008.

Voorts constateert de rechtbank dat uit dactyloscopisch onderzoek door het Bureau Dublin, opgestart op 18 november 2003, is gebleken dat eiser voor zijn asielaanvraag in Nederland asiel heeft aangevraagd in Duitsland en wel op 1 juni 1997 onder de naam geboren op _____ in _____ (Irak). Op 31 januari 1998 is hij met onbekende bestemming vertrokken uit Duitsland en op 24 juni 1998 is zijn asielverzoek in Duitsland afgewezen.

De rechtbank stelt voorts op basis van de haar ter beschikking staande processtukken en het verhandelde ter zitting vast dat eiser niet betwist dat hij in Duitsland een asielaanvraag heeft ingediend, dat hij dit bij zijn asielaanvraag in Nederland heeft verzwegen en in Nederland bewust andere personalia heeft gebruikt om te voorkomen dat hij teruggestuurd zou worden naar Duitsland. Voorts stelt de rechtbank vast dat eiser heeft gesteld dat zijn asielrelaas klopt, maar dat hij in Nederland de data heeft aangepast.

De rechtbank oordeelt als volgt.

Nu vaststaat dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel relevante gegevens heeft achtergehouden, aangezien eiser zijn asielaanvraag in Duitsland heeft verzwegen en eiser ten behoeve van zijn asielaanvraag in Nederland andere data heeft gebruikt, is er naar het oordeel van de rechtbank voldoende grond om eisers verblijfsvergunning regulier in te trekken, temeer daar eiser gelet op zijn verklaringen wel degelijk op de hoogte was van het belang van de bekendheid van zijn asielaanvraag in Duitsland voor zijn aanvraag in Nederland. Voorts heeft eiser zich in zijn asielprocedure in Duitsland van andere personalia bediend, waardoor er twijfel is ontstaan over eisers identiteit en leeftijd. Verweerder heeft daarbij mede in aanmerking mogen nemen dat eisers in Nederland overgelegde identiteitsdocument door het Bureau Documenten is onderzocht en vals is bevonden en in die zin de twijfel over eisers identiteit en leeftijd niet weg kan nemen. De eerst in beroep overgelegde vertaling van het bewijs van Iraaks Staatsburgerschap maakt vorenstaande niet anders.

Onder deze omstandigheden heeft verweerder onder tegenwerping van de door eiser verstrekte onjuiste gegevens dan wel de door eiser achtergehouden gegevens de verblijfsvergunning regulier in redelijkheid kunnen intrekken.

Eiser heeft gesteld dat verweerder heeft nagelaten in het kader van de Conventie van Dublin Duitsland te verzoeken zijn aanvraag over te nemen en dat er thans sprake is van een fictieve aanvaarding door verweerder van de verantwoordelijkheid voor eisers aanvraag. De (enkele) omstandigheid dat eisers aanvraag door Duitsland had kunnen worden overgenomen, maakt echter naar het oordeel van de rechtbank niet dat verweerder om die reden van intrekking had behoren af te zien.

De bestreden beschikking kan derhalve de rechterlijke toets doorstaan.

Derhalve is het beroep ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Beslist wordt als volgt.

Beslissing

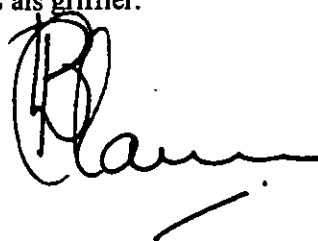
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.P. Claus, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 8 maart 2007 in tegenwoordigheid van mr. S. Derks als griffier.

Afschrift verzonden: 13 MRT 2007

Advocaten: F.H. Koers, S. Land

Koers
en
Land advocaten

PER FAX: 070-3651380
(9 pagina's incl. bijlage)

Kamperstraat 10
8011 LM Zwolle
tel 038-422 65 22
fax 038-423 23 01
Info@koersland.nl

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
C1979 - 4 APR 2007	
ZAAK NR.	02380
AKT. V.	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake: roepnaam: geboren in

ook
verder te noemen appellant

tegen

de Staatssecretaris van Justitie
verder te noemen verweerder

Ondergetekende, mr. S. Land, advocaat te Zwolle, stelt hiermee namens
wonende te verder te noemen appellant, hoger beroep in tegen de hierbij
overgelegde uitspraak (AWB 06/41998) van 7 april 2006 van de Rechtbank te 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Assen.

Bij genoemde uitspraak is ongegrond verklaard het beroep van appellant tegen het besluit van
8 augustus 2006 van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verder te noemen
verweerder, waarbij de verblijfsvergunning van appellant in bezwaar is ingetrokken.

Ondergetekende verklaart door appellant tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te
zijn gevolmachtigd.

Appellanten kiezen terzake van dit hoger beroep domicilie ten kantore van ondergetekende te
8011 LM Zwolle aan de Kamperstraat 10.

Appellant verzoekt als herhaald en ingelast te beschouwen al hetgeen door of namens hem bij
de aanvraag en in het bezwaar en in beroep tegen de litigieuze beschikking naar voren is
gebracht.

Koers
en
Land advocaten

-2-

Tegen de bestreden uitspraak voert appellant de volgende grief aan, te lezen in onderlinge samenhang en in samenhang met de daarop gegeven toelichting.

Grief

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen:

"Nu vaststaat dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel relevante gegevens heeft achtergehouden, aangezien eiser zijn asielaanvraag in Duitsland heeft verzwegen en eiser ten behoeve van zijn asielaanvraag in Nederland andere data heeft gebruikt, is er naar het oordeel van de Rechtbank voldoende grond om eisers verblijfsvergunning regulier in te trekken, temeer daar eiser gelet op zijn verklaringen wel degelijk op de hoogte was van het belang van de bekendheid van zijn asielaanvraag in Duitsland voor zijn aanvraag in Nederland. Voorts heeft eiser zich in zijn asielprocedure in Duitsland van andere personalia bediend, waardoor er twijfel is ontstaan over eisers identiteit en leeftijd.

Verweerder heeft daarbij mede in aanmerking mogen nemen dat eisers in Nederland overgelegde identiteitsdocument door het Bureau Documenten vals is onderzocht en vals is bevonden en in die zin twijfel over eisers identiteit en leeftijd niet weg kan nemen. De eerst in beroep overgelegde vertaling van het bewijs van Iraaks Staatsburgerschap maakt vorenstaande niet anders.

Onder deze omstandigheden heeft verweerder onder tegenwerping van de door eiser verstrekte onjuiste gegevens dan wel de door eiser achtergehouden gegevens de verblijfsvergunning regulier in redelijkheid kunnen intrekken."

Toelichting:

Pas meer dan 6 jaar na de aanvraag van appellant heeft de IND laten weten, dat appellant eerder in Duitsland politiek asiel had aangevraagd. De IND had toen juist aan appellant medegedeeld, dat aan hem een verblijfsvergunning op basis van de eenmalige regeling was verleend. De IND heeft er te lang over gedaan om te achterhalen, dat appellant in Duitsland eerder politiek asiel had aangevraagd. Dit klemmt te meer, omdat aan appellant toen al een verblijfsvergunning was verleend.

Appellant heeft een Iraaks identiteitsbewijs overgelegd. Het identiteitsbewijs is door appellant, volgens de "omschrijving van het te onderzoeken document" in de verklaring van onderzoek, in 1979 verkregen ten tijde van het regiem van Saddam Hussein, toen Noord Irak min of meer autonoom was. De administratie was in die tijd in Noord Irak niet op orde. Als er al afwijkingen in het identiteitsbewijs zouden zijn, moet dat daarop worden teruggevoerd. Nergens blijkt dat er bij het onderzoek naar het identiteitsbewijs rekening is gehouden met het niet op orde zijn van de administratie in Noord Irak.

Appellant heeft ook een Iraaks nationaliteitsbewijs met een Nederlandse vertaling overgelegd.

Koers
en
Land advocaten

-3-

Daarnaar is door de IND geen onderzoek gedaan. Dat had mede gezien het gestelde omtrent het identiteitsbewijs wel moeten. De Rechtbank had het nationaliteitsbewijs niet zomaar mogen passeren, daarmee appellant de mogelijkheid ontnemend de door de IND gestelde twijfel over zijn identiteit en nationaliteit te weerleggen.

Appellant was en is bereid het originele nationaliteitsbewijs daartoe over te leggen.

Tijdens het gehoor in Arnhem van 29 juni 2004 heeft appellant dat reeds aangeboden. Hem is toen te verstaan gegeven, dat dat niet nodig was.

Voor zover nog van belang. Appellant kan niet euvel worden geduid, dat hij het originele nationaliteitsbewijs toen niet meteen uit Irak heeft laten komen en meteen heeft overgelegd. Appellant heeft wel onmiddellijk na de negatieve beslissing het nationaliteitsbewijs laten komen.

Conclusie

Op voormelde gronden verzoekt appellant uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep tegen het litigieuze besluit van verweerder van 8 augustus 2006 alsnog gegrond te verklaren met vernietiging van dat besluit en met veroordeling van verweerder in de kosten van beide instanties, dan wel de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank met veroordeling van verweerder in de kosten van het hoger beroep.

Zwolle, 4 april 2007,

S. Land

Bijlage:

Bestreden uitspraak d.d. 8 maart 2007